

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 27 september 2016 met nummer RvVb/A/1617/0102
in de zaak met rolnummer 1314/0783/A/5/0750

Verzoekende partij	de heer Dirk VERBIST vertegenwoordigd door advocaat Steven VAN DE KERKHOF met woonplaatskeuze op het kantoor te 2230 Herselt, Aarschotsesteenweg 7
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
Tussenkommende partijen	1. de heer Wilfried VANWELDE 2. mevrouw Diane VERBIST vertegenwoordigd door advocaat Guy Michel met woonplaatskeuze op het kantoor te 3202 Rillaar (Aarschot), Rommelaar 75

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 27 augustus 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 26 juni 2014, in zoverre slechts vergunning is verleend onder voorwaarden wat betreft de aard en het type van de afsluiting.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkommende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aarschot van 17 februari 2014 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het aanleggen van een betonverharding en het plaatsen van een afsluiting op de percelen gelegen te 3202 Rillaar (Aarschot), Rommelaar 80A, met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie A, nummers 201b2, 201e2, 201f2, 201r, 201s, 201z, 205m, 205r en 205t.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partijen verzoeken met een aangetekende brief van 15 oktober 2014 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de tweede kamer laat de tussenkommende partijen met een beschikking van 15 januari 2015 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota in, terwijl zij het administratief dossier al had ingediend in de samenhangende zaak, rolnummer 1314/0779/SA/3/0761. De tussenkommende

partijen dienen geen schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

Met een beschikking van 22 augustus 2016 verwijst de voorzitter van de Raad de behandeling van de zaak, die aanvankelijk was toegewezen aan de tweede kamer, door naar de vijfde kamer.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 13 september 2016.

Advocaat Steven VAN DE KERKHOF voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

De tussenkomende partijen, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnen niet op de zitting.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 6 november 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Aarschot een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de aanleg van een betonverharding en de plaatsing van een afsluiting”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aarschot-Diest’ gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 november 2013 tot en met 18 december 2013, wordt één bezwaarschrift ingediend door de tussenkomende partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, brengt op 21 november 2013 een gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 11 december 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Aarschot verleent op 17 februari 2014 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de verzoekende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Het college van burgemeester en schepenen besluit dat het ingediende bezwaarschrift deels gegrond is en motiveert haar standpunt als volgt:

- de realisatie van de verplicht aan te leggen infiltratievoorzieningen kan nog steeds gebeuren binnen de realisatietermijn van de afgeleverde stedenbouwkundige

vergunningen.

- De grondophogingen die gebeurden ten gevolge van de bouw van de nieuwe stallingen, zijn niet vergund. Het herstel van het reliëf tot het oorspronkelijke maaiveld zal worden opgelegd indien het college besluit de aanvraag te vergunnen.
- het suggereren van de lozing van afvalwater is geen stedenbouwkundig bezwaar.
- de in- en uitrit zijn noodzakelijk voor het goed functioneren van het bedrijf. Deze 4de inrit zorgt er voor dat op het openbaar domein minder dient gemanoeuvreerd te worden.

...

Het project houdt rekening met de bestaande toestand van de omgeving en heeft geen negatieve impact op de gewenste ontwikkelingen van de aangrenzende terreinen. De aanvraag brengt de goede ruimtelijke ordening in de bestaande omgeving niet in het gedrang.

De betonverharding is dienstig als werk- en manoeuvreerruimte tussen de vergunde varkensstallen. Door de nieuwe in- en uitrit ter hoogte van Rommelaar 75, kan zwaar vervoer op het bedrijfsperceel draaien.

De afsluitingen hebben een beperkte ruimtelijke impact en zijn derhalve, ondanks hun lengte aanvaardbaar.

...

De vergunning wordt afgeleverd onder volgende voorwaarden:

- de reliëfophogingen die werden uitgevoerd op het perceel en die niet vergund zijn dienen hersteld te worden tot het oorspronkelijke maaiveldniveau. De overtollige grond dient te worden afgevoerd.
- De hemelwaterverordening dient strikt te worden nageleefd en er dient een infiltratiebekken verplicht te worden aangelegd conform de bepalingen van de verordening. Het minimale buffervolume van dit bekken is 55.000 m³.

...

Voorwaarden opgelegd door het Agentschap voor Natuur en Bos:

- alle bestaande constructies en verhardingen dienen vergund geacht te zijn.
- indien het opgevangen water vervuild is (o.a. door mest), dient het gezuiverd te worden vooraleer het infiltreert.

..."

De tussenkomende partijen tekenen tegen deze beslissing op 19 maart 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 12 juni 2014 om dit beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 26 juni 2014 beslist de verwerende partij op 26 juni 2014 om het beroep ontvankelijk te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“...

a)...De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Er dringen zich in het kader van de watertoets geen maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van de komberging.

Gezien de aanvraag een uitbreiding van de verharde oppervlakte inhoudt zal er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem plaatsvinden. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de provinciale verordeningen. De aanvraag voorziet in de plaatsing van een infiltratievoorziening met een capaciteit van 1100l/u/100m². De aanvraag beantwoordt hiermee aan de geldende stedenbouwkundige verordeningen inzake

afkoppeling van het hemelwater afkomstig van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

De beroepsindieners werpen op dat de infiltratievoorzieningen zoals opgelegd in vorige vergunningen niet werden uitgevoerd. Deze argumenten hebben echter geen betrekking op voorliggende stedenbouwkundige aanvraag en zijn voor de beoordeling niet gekoppeld aan voorliggende aanvraag. Het dossier bevat correct ingevulde aanstiplijsten en is op die manier in overeenstemming met de verordening hemelwater. Verder stellen de beroepsindieners dat het hemelwater mogelijks vervuild is en dus als afvalwater moet beschouwd worden. Aangezien de verharding hoofdzakelijk dienst doet als manoeuvreerruimte voor landbouwvoertuigen zijn er geen elementen die er op wijzen dat het opvangen hemelwater vervuild zal zijn. De desbetreffende wetgeving blijft in ieder geval van toepassing. Aangezien er problemen met betrekking tot wateroverlast worden opgeworpen, kan worden voorgesteld de ontworpen infiltratievoorziening te vergroten. Er wordt opgelegd de infiltratievoorziening over de hele lengte 1m breder te maken. Op die manier wordt geanticipeerd op mogelijke wateroverlast op de straat door hevige regenval.

b)...De voorliggende aanvraag is niet in strijd met de bestemmingsvoorschriften van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

c) De voorgestelde verharding is aanvaardbaar. De verharding wordt uitgevoerd als verbinding tussen de verschillende stallen en als bijkomende verharding ten noorden van de stallen. Deze verhardingen kunnen allemaal verantwoord worden omwille van de manoeuvreerruimte die nodig is voor zwaarder verkeer en zijn niet overdreven. De voorgestelde verharding staat in verhouding tot de omvang van het bedrijf. De landbouwgebouwen staan geclusterd op het terrein en realiseren zo een efficiënt ruimtegebruik en grondinname. De verhardingen tussen deze gebouwen worden op die manier ook beperkt.

d) De aanvraag voorziet ook een aantal afsluitingen rond het terrein.

Aan de oostzijde wordt een afsluiting in houten beplanking gevraagd over een lengte van circa 50m. Voor de poorten kan een gesloten afsluiting aanvaard worden. Het is echter overbodig deze harde, artificiële afsluiting nog verder door te trekken in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Een afsluiting die als doel heeft een visuele buffer te vormen tussen de straat en het bedrijf kan even goed uitgevoerd worden bij middel van een draadafsluiting met groen of een haag. Een dergelijke afsluiting sluit immers beter aan bij de bestaande en natuurlijke inkleding van het straatbeeld en de landelijke omgeving. De bestaande haag kan hiervoor eventueel doorgetrokken worden over de gevraagde lengte.

Verder wordt over de volledige omtrek van het terrein een metalen draadafsluiting gevraagd met een hoogte van 2m. Op de grens met de geresidentialiseerde percelen in het zuiden kan deze afsluiting aanvaard worden. Dergelijke afsluitingen komen in de omgeving frequent voor en worden vaak geflankeerd door streekeigen hagen, als afsluiting tussen de bewoonde percelen en de straat. De afsluitingen in het zuiden zijn reeds op deze manier uitgevoerd en geven een groen en verzorgd karakter aan het landbouwbedrijf. In het noorden, ter hoogte van de landbouwpercelen, zorgt een dergelijke draadafsluiting voor een harde, onnodige doorbreking van het open landschap. Het is uiteraard aanvaardbaar bepaalde terreinen af te sluiten, maar in dit geval dient geopteerd te worden voor een meer open draadafsluiting, type ursusdraad.

(...)

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de verharding staat in verhouding tot de omvang van het bedrijf*
- de aangepaste afsluitingen houden rekening met de bestaande omgeving die residentieel is in het zuidoosten en landelijk in het noordwesten.*

...

Besluit

...

De aanvraag ingediend door... te vergunnen met volgende voorwaarden:

- in het oosten kan enkel een gesloten poort worden aanvaard, een visuele buffer dient hier gerealiseerd te worden door natuurlijke begroeiing op een draadafsluiting of door streekeigen hagen*
- de afsluiting in het noorden moet een open karakter hebben, type ursusdraad*
- de infiltratievoorziening wordt over de hele lengte 1m breder gemaakt.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

De tussenkomende partijen hebben met een aangetekende brief van 28 augustus 2014 een vordering tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. In deze zaak, gekend onder het rolnummer 1314/0779/SA/2/0761, besliste de Raad met zijn arrest nr. A/2015/0290 van 12 mei 2015 tot de afstand van het geding.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een verzoek tot tussenkomst behoort ambtshalve aan de Raad toe.

Het verzoek tot tussenkomst bevat geen feitelijke, noch een inhoudelijke uiteenzetting. Het is ook enkel vergezeld van een afschrift van de vordering van de tussenkomende partijen (van 28 augustus 2014) tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing in de samenhangende zaak 1314/0779/SA/2/0761, ter staving van hun huidig belang.

Dit bijgevoegde document, waarin weliswaar onder meer standpunt ingenomen wordt ten aanzien van de beoordeling van de aanvraag door de verwerende partij, houdt geen verband met het door huidig verzoekende partij ingeroepen middel.

De tussenkomst kan het voorwerp van het beroep niet wijzigen en evenmin kan de tussenkomende partij, die het beroep bij de Raad ondersteunt, andere middelen aanvoeren dan die welke in het inleidend verzoekschrift zijn uiteengezet of een middel op een andere manier beargumenteren.

Het verzoek tot tussenkomst is onontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden ter zake geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep en het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij zet haar belang als volgt uiteen:

“ ...
Verzoeker is aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning die voorwerp is van de bestreden beslissing.

Hij is eigenaar van de percelen waarop de werken die voorwerp zijn van de vergunning zouden worden uitgevoerd.

Het belang van verzoeker is evident.
...”

De verwerende partij betwist als volgt de ontvankelijkheid van het beroep bij gebrek aan belang:

“ ...
De bestreden beslissing verleent aan verzoekende partij, die tevens aanvrager is van de vergunning, een voorwaardelijke vergunning. Verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van een voor hem gunstige beslissing.

Het lijkt er dan ook op dat de verzoekende partij slechts de gedeeltelijke vernietiging vraagt van de bestreden beslissing. Verzoeker lijkt enkel de vernietiging te vorderen van de door de deputatie opgelegde vergunningsvoorwaarden. Verzoekende partij vraagt in werkelijkheid dan ook slechts de gedeeltelijke vernietiging van de bestreden beslissing.

Een stedenbouwkundige vergunning is in beginsel echter één en ondeelbaar, waardoor een vergunningsbeslissing niet gedeeltelijk kan worden vernietigd. Van dit beginsel kan slechts worden afgeweken, bij wijze van uitzondering, indien vast zou staan dat het gedeelte dat het voorwerp uitmaakt van het verzoek tot gedeeltelijke vernietiging, afgesplitst kan worden van de rest van de vergunning en dat de vergunningverlenende overheid dezelfde beslissing genomen zou hebben ongeacht het feit of het betrokken gedeelte al dan niet mede deel uitmaakte van de aanvraag. Er anders over oordelen zou tot gevolg hebben dat de Raad zich in de plaats zou stellen van de vergunningverlenende overheid en zich niet zou beperken tot zijn vernietigingsbevoegdheid, aangezien het niet-vernietigd gedeelte hoe dan ook zou blijven bestaan. (Raad voor Vergunningsbetwistingen, arrest nr. A/2013/0521 van 3 september 2013 in de zaak 1112/0672/A/4/0631)

Verzoekende partij toont niet op afdoende wijze aan dat het gedeelte waarvoor de vernietiging wordt gevraagd, afsplitsbaar is van de rest van de vergunning. Het staat overigens geenszins vast dat de deputatie dezelfde beslissing genomen zou hebben ongeacht het feit of het betrokken gedeelte al dan niet mede deel uitmaakte van de aanvraag. In ieder geval laat verzoekende partij na om dit op enige wijze aan te tonen.
...”

De verzoekende partij antwoordt hierop:

“ ...
1.
Verweerder betwist het belang van verzoeker bij het instellen van onderhavig verzoek tot vernietiging (...).

Verweerder verwijst ter zake naar rechtspraak van uwe Raad, meer bepaald een arrest dd.03.09.2013, gekend onder nummer A/2013/0521.

In dit arrest oordeelde uwe Raad op pagina 9 als volgt:

“Een stedenbouwkundige vergunning is in beginsel één en ondeelbaar, waardoor een vergunningsbeslissing niet gedeeltelijk kan worden vernietigd. Van dit beginsel kan slechts worden afgeweken, bij wijze van uitzondering, indien vast zou staan dat het gedeelte dat het voorwerp uitmaakt van het verzoek tot gedeeltelijke vernietiging, afgesplitst kan worden van de rest van de vergunning en dat de vergunningverlenende overheid dezelfde beslissing genomen zou hebben ongeacht het feit of het betrokken gedeelte al dan niet mede deel uitmaakte van de aanvraag. Er anders over oordelen zou tot gevolg hebben dat de Raad zich in de plaats zou stellen van de vergunningverlenende overheid en zich niet zou beperken tot zijn vernietigingsbevoegdheid, aangezien het niet-vernietigd gedeelte hoe dan ook zou blijven bestaan.”

2.

Uit het motiverend gedeelte van zijn verzoekschrift blijkt zonder meer dat het beroep van verzoeker gericht is op het vernietigen van de gunningsvoorwaarden aangaande de aard en het type van afsluiting rond zijn perceel. Op pagina 5 van zijn verzoekschrift stelt hij immers duidelijk: “De heer Dirk Verbist verzoekt uwe Raad dan ook om vernietiging van het Besluit van de Deputatie van de Provincie Vlaams-Brabant dd.26 juni 2014 en te bevelen aan Deputatie tot het verlenen van nieuwe vergunning aan verzoeker, evenwel zonder bijkomende voorwaarden aangaande de afsluitingen rondom zijn perceel.”

In de bestreden beslissing verleent verweerder een stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen van een betonverharding en verleent zij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden voor het plaatsen van een afsluiting rondom zijn landbouwbedrijf.

Verweerder heeft beide onderdelen van de aanvraag afzonderlijk beoordeeld. Het onderdeel van de aanvraag met betrekking tot het plaatsen van de afsluiting werd als volgt beoordeeld:

“d) De aanvraag voorziet ook een aantal afsluitingen rond het terrein. Aan de oostzijde wordt een afsluiting in houten beplanking gevraagd over een lengte van circa 50m. Voor de poorten kan een gesloten afsluiting aanvaard worden. Het is echter overbodig deze harde, artificiële afsluiting nog verder door te trekken in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Een afsluiting die als doel heeft een visuele buffer te vormen tussen de straat en het bedrijf kan even goed uitgevoerd worden bij middel van een draadafsluiting met groen of een haag. Een dergelijke afsluiting sluit immers beter aan bij de bestaande en natuurlijke inkleding van het straatbeeld en de landelijke omgeving. De bestaande haag kan hiervoor eventueel doorgetrokken worden over de gevraagde lengte. Verder wordt over de volledige omtrek van het terrein een metalen draadafsluiting gevraagd met een hoogte van 2m. Op de grens met de geresidentialiseerde percelen in het zuiden kan deze afsluiting aanvaard worden. Dergelijke afsluitingen komen in deze omgeving frequent voor en worden vaak geflankeerd door streekeigen hagen, als afsluiting tussen de bewoonde percelen en de straat. De afsluitingen in het zuiden zijn reeds op deze manier uitgevoerd en geven een groen en verzorgd karakter aan het landbouwbedrijf. In het noorden, ter hoogte van de landbouwpercelen, zorgt een dergelijke afsluiting voor een harde, onnodige doorbreking van het open landschap. Het is uiteraard aanvaardbaar bepaalde terreinen af te sluiten, maar in dit geval dient geopteerd te worden voor een meer open draadafsluiting, type ursusdraad.”

Uit deze passus van de bestreden beslissing blijkt zonder meer dat het plaatsen van een afsluiting vergund werd op grond van feitelijke en juridische overwegingen die geen uitstaans hebben met het onderdeel van de betonverharding en dat de beoordeling en

vergunning voor het plaatsen van een afsluiting afsplitsbaar is van de rest van de vergunningsbeslissing.

3.

De vordering tot gedeeltelijke vernietiging van de beslissing van verweerder is bijgevolg ontvankelijk.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Ondanks het ingestelde ‘verzoek tot vernietiging’ vraagt de verzoekende partij aan de Raad ‘De Deputatie van de Provincie Vlaams-Brabant te bevelen een nieuwe beslissing te nemen waarbij het beroep wordt ingewilligd en de kosten ten laste te leggen van de verwerende partij’ (beschikkend gedeelte) en nog ‘te bevelen aan Deputatie tot het verlenen van nieuwe vergunning aan verzoeker, evenwel zonder bijkomende voorwaarden aangaande de afsluitingen rondom zijn perceel’ (overwegend gedeelte).

De Raad spreekt zich als administratief rechtscollege uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. Zo de Raad vaststelt dat de bestreden beslissing onregelmatig is, vernietigt hij de beslissing.

Dit betekent dat een bij de Raad aanhangig gemaakt beroep minstens en in eerste instantie de vernietiging van een bestreden beslissing dient te bevatten. Ook in de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat de Raad zich als administratief rechtscollege uitspreekt over annulatieberoepen (Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, 195, nr. 570).

Indien een partij derhalve beroep aantekent tegen een in laatste aanleg genomen bestuurlijke beslissing, zoals *in casu*, beoogt deze partij sowieso de vernietiging van deze beslissing, zoals ook blijkt uit huidig verzoekschrift.

De Raad heeft als administratief rechtscollege evenwel enkel een vernietigingsbevoegdheid waarbij hij in eerste instantie een legaliteitstoets zal uitvoeren en zich niet in de plaats mag stellen van de verwerende partij om tot een beoordeling van de aanvraag over te gaan. Ook de aan de Raad toegekende marginale toetsing van de kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de genomen beslissing verleent de Raad niet de bevoegdheid om aan de verwerende partij een injunctie te geven om een positieve beslissing te nemen.

In zoverre de verzoekende partij dus wenst dat de Raad de verwerende partij de injunctie zou geven om een positieve beslissing te nemen, met schrapping van de voorwaarden ‘in het oosten een visuele buffer te realiseren door natuurlijke begroeiing op een draadafsluiting of door streekeigen hagen’ en ‘in het noorden een afsluiting met open karakter, type ursusdraad, te voorzien, is het beroep onontvankelijk.

2.

De aanvrager van de vergunning is één van de belanghebbenden die beroep kan instellen bij de Raad en moet bijgevolg in beginsel zijn belang niet verder bewijzen.

In dit geval is de verzoekende partij de aanvrager van de vergunning die verleend is onder voorwaarden, waarvan er twee – beperkt tot (een deel van) de afsluitingen rondom de percelen in kwestie - op verzet van de verzoekende partij stuiten.

De andere voorwaarde (in verband met de infiltratievoorziening) betwist verzoekende partij inhoudelijk niet, net zomin als de afgifte van de vergunning (zonder voorwaarde) voor de aangevraagde betonverharding.

Zoals in het inleidend verzoekschrift wordt vermeld, meent de verzoekende partij dat de verwerende partij een kennelijk onredelijk oordeel heeft gevormd omtrent de goede ruimtelijke ordening door haar slechts vergunning te verlenen 'onder hogervermelde voorwaarden wat betreft aard en type van afsluiting'. Zij beoogt (volgens het inleidend verzoekschrift) uiteindelijk een nieuwe vergunning, 'zonder bijkomende voorwaarden aangaande afsluitingen rondom zijn perceel.'

Ook in de wederantwoordnota staat dat 'het beroep van verzoeker gericht is op het vernietigen van de gunningsvoorwaarden aangaande de aard en het type van afsluiting rond zijn perceel.' Om redenen die zij in de wederantwoordnota verder toelicht, meent de verzoekende partij dat 'De vordering tot gedeeltelijke vernietiging van de beslissing van verweerder bijgevolg ontvankelijk is.'

De verzoekende partij beoogt dus duidelijk slechts 'de gedeeltelijke vernietiging van de bestreden beslissing', zoals zij met haar wederantwoordnota bevestigt. Zij wil een vergunning voor de afsluitingen zoals door haar voorgesteld, dus zonder de in de bestreden beslissing opgelegde beperkende voorwaarden.

3.

Een stedenbouwkundige vergunning is in beginsel echter één en ondeelbaar, waardoor een vergunningsbeslissing in principe niet gedeeltelijk kan worden vernietigd. Dit principe geldt des te meer voor voorwaarden die zijn opgenomen in een stedenbouwkundige vergunningen. Voorwaarden maken in beginsel een onlosmakelijk deel uit van de verleende, voorwaardelijke, stedenbouwkundige vergunning, en kunnen dus in principe niet afzonderlijk worden bestreden.

Van dit principe kan slechts afgeweken worden in het uitzonderlijke geval dat vast zou komen te staan dat de opgelegde voorwaarden afgesplitst kunnen worden van de rest van de vergunning, en dat de vergunningverlenende overheid dezelfde beslissing zou hebben genomen ook zonder de opgelegde beperkende voorwaarden. Er anders over oordelen zou tot gevolg hebben dat de Raad zich in de plaats zou stellen van de vergunningverlenende overheid en zich niet zou beperken tot zijn vernietigingsbevoegdheid, nu het niet-vernietigde gedeelte hoe dan ook zou blijven bestaan.

4.

De verwerende partij oordeelt het volgende met betrekking tot de afsluitingen rond het terrein:

"...d) De aanvraag voorziet ook een aantal afsluitingen rond het terrein.

Aan de oostzijde wordt een afsluiting in houten beplanking gevraagd over een lengte van circa 50m. Voor de poorten kan een gesloten afsluiting aanvaard worden. Het is echter overbodig deze harde, artificiële afsluiting nog verder door te trekken in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Een afsluiting die als doel heeft een visuele buffer te vormen tussen de straat en het bedrijf kan even goed uitgevoerd worden bij middel van een draadafsluiting met groen of een haag. Een dergelijke afsluiting sluit immers beter aan bij de bestaande en natuurlijke inkleding van het straatbeeld en de landelijke omgeving. De bestaande haag kan hiervoor eventueel doorgetrokken worden over de gevraagde lengte.

Verder wordt over de volledige omtrek van het terrein een metalen draadafsluiting gevraagd met een hoogte van 2m. Op de grens met de geresidentialiseerde percelen in het zuiden kan deze afsluiting aanvaard worden. Dergelijke afsluitingen komen in de omgeving frequent voor en worden vaak geflankeerd door streekeigen hagen, als

afsluiting tussen de bewoonde percelen en de straat. De afsluitingen in het zuiden zijn reeds op deze manier uitgevoerd en geven een groen en verzorgd karakter aan het landbouwbedrijf. In het noorden, ter hoogte van de landbouwpercelen, zorgt een dergelijke draadafsluiting voor een harde, onnodige doorbreking van het open landschap. Het is uiteraard aanvaardbaar bepaalde terreinen af te sluiten, maar in dit geval dient geopteerd te worden voor een meer open draadafsluiting, type ursusdraad.

...

Uit deze motivering blijkt duidelijk dat de verwerende partij van oordeel was dat de voorwaarden voor de afsluitingen in het noorden en een deel van het oosten vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening nodig zijn om de afgifte van de vergunning mogelijk te maken.

Uit bovenstaande motivering blijkt dus helemaal niet dat de verwerende partij de vergunning voor de afsluitingen ook zou verleend hebben zonder die beperkende voorwaarde. De bestreden voorwaarde kan dan ook niet van de andere bepalingen van het bestreden besluit worden gescheiden.

De vordering van de verzoekende partij tot gedeeltelijke vernietiging, met name uitsluitend beperkt tot de voorwaarden van de vergunning met betrekking tot de afsluitingen in het noorden en (een deel) in het oosten, is dan ook onontvankelijk.

De exceptie is gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Wilfried VANWELDE en mevrouw Diane VERBIST is onontvankelijk.
2. Het beroep wordt verworpen.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor 100 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 september 2016 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Thibault PARENT

Pieter Jan VERVOORT